

חוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף עג.

אליבא דר' שמעון¹, מניין שמנחת העומר ומנחת קנאות דסוטה הבאות משעורים ששייריהם נאכלים לכהנים?

במנחת העומר	במנחת קנאות	
וכל מנחה בלולה	וחרבה	לחזקיה (לעיל סוע"ב) ²
לכל מנחתם	לכל מנחתם	לתני לוי ³

מנחות דף עג:

האם מקבלים לקרבנות דלהלן מן העכו"ם?

קרבת נזיר	שלמים, תודה, מנחות, לבונה, עצים ונסכים	קרבת עולה ⁴	
אין מקבלים	מקבלים	מקבלים	לר' יוסי הגלילי
אין מקבלים	אין מקבלים	מקבלים	לר' עקיבא

¹ מבואר לעיל (סוע"ב), דלת"ק הוא כלל בכל המנחות, שכל שנקמצת - שייריה נאכלים לכהנים, אמנם לר' שמעון שמצינו שמנחת חוטא דכהנים נקמצת ואין שייריה נאכלים לכהנים אלא עולים כליל, קשה מנלן. ומילא במנחות חיטים, ילפינן מקרא ד"וזאת תורת המנחה וכו' והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו", אולם כשבאה שעורים - כמנחת העומר וקנאות, מניין.

² חזקיה יליף מדכתיב: [ויקרא ז: י] "וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה", דבלולה באה ללמד דאם אינו ענין למנחת חיטים תנהו ענין למנחת שעורים בלולה בשמן - והיינו מנחת העומר. וכן חרבה, אם אינו ענין למנחת חוטא חרבה דחיטים, תנהו ענין למנחת שעורים חרבה - מנחת סוטה. והגם שמפסוק זה מצינו עוד שני לימודים. דהברייתא למדה מזה שאין חולקים מנחות כנגד מנחות, ור' יוסי בר' יהודה למד מכאן שחלות ורקיין הם שני מנחות נפרדות. תירצה הגמ', שדין הברייתא לומדים מתיבת: "כל", ודין ר' יוסי בר' יהודה לומדים מריבוי ו' ד"וכל", ודינו של חזקיה לומדים מתיבות: "בלולה וחרבה". וע' ברבינו גרשום וברשב"א.

³ לוי יליף מדכתיב: [במדבר יח: ט] "לכל מנחתם", שבא לרבות שמנחת העומר ומנחת קנאות שייריהם לכהנים, דאף שלא באו לכפר - דמנחת העומר באה להתיר חדש, ומנחת קנאות באה לברר עון, בכו"א גם הם שייריהם נאכלים לכהנים.

⁴ כתב הרמב"ם [פרק ג' ממעשה הקרבנות ה' ב'], שגם עולת העוף בכלל קרבן עולה, [וע' בזה בקרן אורה וזבח תודה]. וס"ל לר"ע שאפי' אם נדר שלמים מביא את קרבנו עולות, אולם אם נדר שלמים בשביל שיתכפר בהם ישראל או כהן, הכהן או ישראל אוכלים אותם, ולא מתנהגים בהם כדין עולה.